

stentus: qd eū non possit satiare: Sic prudens pte/
plator vidēs aliquid bonum in creatura: debet cor suu
eleuare in creatorē. Verbi gratia: Videns pulchritu
dinē sidēz: floz: arborz: &c. dicat ita se: Si illa tā de/
lectabilia sūt: O qptū delectabilis & desiderabilis est
creator taliū: Quia quicqd ē pfectoīs ī causato: hoc
excellēti⁹ ē in causa: & ē excellētissime: ī excellētissima
& vniuersalissima causa. Sic hō vidēs hoiez virtuo
sū: caritatiū & piū &c. dicat intra se: Si riuul⁹ iste est
ita laudabilis: q̄sta laude dign⁹ est fons & origo eius:
Et sic exaltet dominū p excellētiā in superlativo: di
cēs sibi hāc tabulam: semp pmittendo O: pro eleua
tione. Et in fine: Deus pater & dñe: p reuerētia: Sic
dicēdo p̄ alphabetū:

Amantissime.

Benignissime.

Clementissime.

Dulcissime.

Excellentissime.

Fidelissime.

Bloriosissime.

Honoratissime.

Innocētissime.

Karissime.

Largissime.

Vitissime.

Nobilissime.

Omnipotentissime.

Preclarissime.

Quietissime.

Rectissime.

Sufficiētissime.

Cutissime.

Utilissime.

Xpianissime deus
pater et dñe.

De via oratiua Hugonis

Capitulum decimum tertium.

Hoc in meditatiōib⁹ exardestit ignis de/
otionis: tūc assurgit in allocutionē dilecti:
per viā oratiuam. Et capio hic orationem:

non solum p petitoria: sed genialiter p laudatoria hym-
nidica: et sic de alijs. Unde homo non eodem modo sem-
per afficitur circa dilectum suum: Sed nunc petit aliquid
ab eo: nunc laudat in hymnis et psalmis et canticis: nunc
admiratur venerando: nunc adorando: nunc benedicit aut
glorificat: nunc gratias agit: confitebitur: extollit: et superexal-
tat. Debet aut oratio esse breuis: nisi ex affectu pre-
dat. Brevis sunt verba: sed longa sunt affectum. Unde
versus. Si cor non orat: lingua in vanum laborat. De
breuitate orationis: dicit sanctus Benedictus: In regula:
quod debet esse breuis: nisi ex affectu pretendat. Et de hoc
in vitiis patrum habet: quod quidam patrum docuit disci-
pulis orare hec verba. Qui creasti me: sicut sis et vis:
miserere mei. Et dominus Thayss qui petivit a patre orationem.
Qui ille ait. Dic: Qui creasti me: miserere mei. Unde
Ioannes Gerson ponit tantum tales et similares breues
orationes: O piissime pater: miserere paucule creature
tue. Idem. O summa bonitas: recordare quod pro me salu-
guine tuum effudisti: non sinas me perire.

De modis attendendi in psalmodia.

Primus modus attendendi est: attendere ad sensum ver-
borum: et id elicere sensum spirituale. Verbigratia. Per
David intelligendo ipsum: pro Soli: pro diabolus: pro Hierusa-
leme: super celestem civitatem. Secundus modus attendendi est:
statuendo se mentaliter ad certum locum: ne mes inde eu-
get: et coaptet quantum valet sensum psalmi ad id quod ibi
gestum est. Verbigratia. Unum psalmum ad locum annuntia-
tionis: quasi videat angelum descendenter ad cubiculum
Beate virginis Marie: et dicente: Ave gratia plena
e. Et cum eo multitudinem angelorum psallentium: quoniam qui-

bus et sp̄e psallat. Secūdū p̄s. in nativitate: quē psal-
lāt pastores et tres magi. Et angelī canētes: Gloria ī
excelsis deo r̄c. Tertiū: transiēs ad templū: vbi vide
at Symeonē senē occurrētē. Quartū eundo ī egyptū.
Et sic p̄sequēter de alijs xp̄i pegrinatōib⁹. Spe-
cialit̄ tñ p̄stituat mentē suā ī locis passiōis xp̄i: Unū
psalmū cantādo ī mōte olliueti: Aliū ī domo Anne:
Tertiū ante Pilatū: Quartū an Herodē: Quintū ī flagellatione:
Sextū ī coronatiōe: Septimū ī baiu-
latiōe crucis: Aliū ī crucifixiōe et morte: Aliū ī lym-
bo patrū: Aliū ī cenaculo: vbi apparuit dñs Ies⁹ di-
scipulis suis post resurrectionē: Aliū ī ascensione r̄c.
Fixa em̄ mēte ad certū locū mūdi: faciliter attendit: q̄
q̄ mēs iā sit ī celo: iā ī refectorio: iā ī seculo: iā ī
scholis r̄c. Illa em̄ distractabūt. Tertiū mod⁹ atten-
dendi est: q̄ homo eleuet cor suu⁹ ad supernā patriā:
vbi audiat laudes sanctor̄: et cū illis putet se reueren-
ter stare et deū laudare: Unū psalmū cū choris ange-
lorū: Secūdum cū cetu prophetar̄: Aliū priarchar̄:
Aliū ap̄lop̄ r̄c. Deinde sciēdu⁹: q̄ nō debet solum
orare p̄ se: sed etia⁹ p̄ ecclesia et alijs. Et sic potest dice-
re vnu⁹ p̄s. ī persona xp̄i: aliū ī persona benefactoru⁹:
aliū ī persona peccatorū: aliū ī persona pauper̄: aliuj
ī persona infirmorū: aliū ī persona oīm fidelū defunc-
torū. Et sic de alijs. Et adhuc etiam potest mēte suā
stabilire ī orādo p̄ pauperib⁹: vidēdo xp̄m pauper̄
iacente ī p̄sepio. Orando p̄ erratibus: seq̄ndo dñm
ī egyptū. Pro septatis: attēdendo desertū vbi xp̄s
septatus fuit a diabolo. Pro captiuis: ī mōte oli-
ueti. Pro infirmis: vidēdo xp̄m anxiatū ī cruce.

Losequenter ē notādum: q̄ Bonauentura: dicit: q̄
orādo debem⁹ tria facere. Primo inuocare grāz spi-
ritus sancti: t sic possem⁹ dicere: Ueni sācē spiritus.
Secondo: implorādo et p nobis interponādo xp̄m crū-
cifixū in oībus orōnibus: t sic in oīb⁹ orōnibus inter-
ponim⁹: Per dñm nostrū iesū xp̄m: id est meritis sue
passiōis: t non nr̄is petim⁹. Tertio p intercessione
possum⁹ inuocare beatāz vīrginē t oēs sanctos: t sic
dicere possumus: Sācta Māria: t oēs sancti: interce-
sione p nobis ad dñm. **I**tē inter ceteros modos at-
tendēdi quo ad sēlū: videtur ille aptior: vt q̄s oret
in psōna ecclēsie: vbi pponat sibi quādam multitudinē
poplī stātis iuxta crucē domini: t clamātis ad dñm.
In qua multitudine sūt aliq̄ ifirmi: aliqui temptati:
t sic de alijs. Et q̄ multiplex est sensus in psalmis: et
multi sūt stat⁹ hoīm: fm hoc apteū vnus vel plures
versus. Et posset homo intēre p̄siderare etiā corpus
xp̄i in cruce: aliquos xp̄sus aptando in p̄ssione spīne
corone: aliquos vulnēi dextre manus etc. Aliud re-
mediū attentōis est: vt homo p vnū p̄s. cōcipiat sibi
vnū affectū deuotōis ex Pater noster: vñ aliude: quē
mētaliter p̄ferat ad singulos xp̄sus: inclinādo ad hūc:
sensū xp̄borū. Verbigratia. **D**ixit dominus domino
meo: cogite: O amator ardētissime. **D**onec ponā ini-
micos tuos: ad aliū mutet affectū: aut eūdē p̄tinuet
si feru: et: Ut laudate pueri: O hospes suauissime.
Et sic p̄tinādo exclamatōes: q̄ locovie illūiatue po-
nunt i tabula orōis dñice: videlicet Pater noster. Et
per singulos p̄s. potest affectū suū alligare: ne euage-
tur p diuersa. Et sic p̄tinue erit memor dei: t habebis

cor eleuatū. Ex dictis colligit pñs tabula p atten-
tiōe: p̄tinens. xxvij. clausulas in quatuor lineis; s̄m
q̄ in una manu. xxvij. sunt loca in quatuor digitis:
in quibus versus isti. Lilio ianu computantur.

Affect⁹ timo-			
ris cū indigni-	Cū maria	Cū discip̄lis	p fide tate sui respe
ctu tremēde			lib⁹ de maiestatis.
Affect⁹ spei	Cū agelis	Cū martyrib⁹	p viuis de misericor
dia et bonita-			et sc̄tā te sume trinitat⁹
te et			matre eccl̄ia
Affectus gra-	Cū patriarchis	Cū p̄fessorib⁹	pro se titudinis de
beneficijs			et pa-
perceptis			rētib⁹
Affectus	Cū p̄phet̄	Cū mōachis	p se et dilectionis
de paterna			lugēti
li caritate			b⁹ et pau-
Affectus	Cū inocētib⁹	Cū xvgib⁹	perib⁹
laudis: de ra-			p infir-
tione potētie			mis et
et sapientie			réptat⁹
Affectus ex-	Cū apl̄is	Cū vīdūis	p afflic-
ultationis:			ti et ca-
de omni			p̄tivis
perfectione			

Affectus
doloris
de passioe
dñi Iesu
Christi.

Cū euā
gelisticis

Cū oīb⁹
scris r
electis

Pūm,
cis; insi
elib⁹
et pa
ganis.

Deo declaratiōe hūs tabule est sciēdum: q̄ af
fect⁹ illi excitant p̄ exclamatiōz r cordis ele
uatiōz. Et ad h̄ valēt ille dictiōes: O. qn. si. r
psimiles. Exemplum de affectu timoris. Si tu es tre
menda maiestas: vbi timor me²? O ardētissime ama
tor: qn te diligā dulcedo mea. Illas vigūocto clau
sulas: loca in sinistra manu in quatuor digitis: pollice
excepto: ab intra r ab extra. Et sic in primo dīgito ha
beb septē affect⁹: q̄s excitare poter' i te: adaptādo cui
libet affectui vnū psalmū v̄l p̄les: vnū x̄sum v̄l p̄les.
Et cū pollice pūge articulū illi² dīgiti: vt illa pūctio l
imp̄ssio dīgiti impedit distractōez. Verbigrā. Oūie
domin⁹ noster r̄c. psallēdo: cogita indignatiōz hūa
ni generis: i primo articulo indicis. Et sic cōsequēter.
In alijs duobus digitis: loca. xiiij. diuersitates sanc
tor⁹: r cōprime cū pollice articulos singlos p singlos
psalmos. Verbigratia. Cū beata x̄gine Maria: psal
lēdo psalmū: Benedic dñm in oī tpe. Cū angelis:
Leli enarrant. In quo dīgito: loca hos p quib⁹ vis
orare: r in psona illoꝝ ac si ipi hoc orarent: psalle. vel
dic: Pat noster: aut alias orationes. Verbigrā. Dic
De pūidis: ac si aīe de purgatorio ad dñm clamarēt
hec x̄ba: Misere mei de⁹: aut si sancta mater ecclia
hoc pro se r suis filijs exoraret. ¶ Et hec locatio ac

pñctio dñgtoꝝ: multū valet p attētōe: qz sc̄ cor hōſſ
multipliciter līmitat̄ ad aliquid determinatū: sc̄ ad cer-
tū affectū: aut ad certū choꝝ sancꝝ: aut ad certū af-
fectū ꝑ passiuꝝ p̄ximorum: et non erit euagatōis tāta
occasio. ¶ H̄ic modū coiter habet Cartusienses: qz
totū psalteriū sibi p̄stituunt in manu: ut sic cordeten
attentiꝝ psallat̄: articulos dñgtoꝝ p̄currēdo: quasi in-
strumēto musico citharizarent. ¶ Ex illo tamē funda-
mēto ⁊ p̄cipue ex diuina clemētia: que m̄ltipliciter di-
stribuit dona grāꝝ: poterit homo m̄lta plura cōcipe
et in manu sibi p̄stituere. In uno dñgto: Dat noster.
In alio: illas quinqꝝ p̄tes salutatōis angelice: sc̄ pu-
rissima: perfectissima ⁊ c̄. Et sic poterit se etiā in laude
viginis feruent̄ exercere. In alio dñgto. vii. p̄cta mor-
talia. In alio. viii. dona spūs sancti. In oīb̄: decem
precepta. Et sic adiutorio manuum: poterit in manu
plāgere: meditari: psallere: ⁊ deū et sāctos eius mag-
nificare laudare ⁊ superaltare. Et hec de attentōe sus-
ficiant. ¶ Item p̄ hac via oratiua nota tres orōnes
breuissimas. Prima est: O artifex potētissime: ne de-
spicias op̄ tuum. O mercator prudētissime: ne sinas
perire p̄ciū mercatōis tue. O hospes clementissime:
purifica: salua: dirige: p̄serua domū tuā ⁊ hospitium
tuū: qd̄ tibi in baptismo dedicasti. ¶ Itē circa primā
viaꝝ nota triplicem intellectū dñnicē orōis: sc̄ Pater
noster. In p̄ma clausula: ponit defect⁹ noster: ad cor
respōdētiā vie purgatiue. In sc̄da gratitudo nostra:
qua cognoscim⁹ creatorem nostrū vt amatorem: nu-
tritorem ⁊ c̄. p̄ modū vie illuminatiue. In tertia: affec-
tus noster: ad correspōdētiā vie ynitiue: vt patet in
tabula subsequenti.

Pater
noster
Qui es
in celis
Sacrificetur
nomen tuum
Adueniat
regnum tuum
Fiat v.t.s.
in ce. z inter.
Panē. n.co.
da. no. ho.
Crono. n.s.
ern. d. v. n.
En nos
indu. i. tem.
Gli. nos
a malo

Mos pugi
li sine te
Mos vacu
z crules
Mos treia
tibi spōnētes
Moser
rautes
Mos mei
belles
Mos pecca
tores
Mos temp
tati
Mos fra
gles

Damator
ardentissime
Dhosperes
fauissime
Dsapor
sanctissime
Dret pcla
riffime
Dreceptor
prudētissime
Dnutritor
sufficiētissime
Dtransformatib
na sarietate satiabimur
Dis fūscipes nos pādigos filios
remittēdo nobil omne excepſus
Ditutabim̄ tua custodia vt nō d
ualeat nob̄ āmōvī aduersari
Dliberabit̄ a fragilitate h̄
corporis z ab oī disconuenien
ti perpetua libertate z

Dī re diligem̄ feruenter filiall
amorez
Dī habitab̄ i hospitio cordis
nostrī: vt in celis
Dī nomē tuū dulcescet nobis:
vi oīa terrena contemnamus:
Dī nos subiectem̄ tuo regumini
vt nō regnet in nobis 2cupia:
Dī conformabim̄ in omnibus
voluntati tue:
Dī transformabim̄ in te et ple
na sarietate satiabimur:
Dī suscipies nos pādigos filios
remittēdo nobil omne excepſus
Dī tutabim̄ tua custodia vt nō d
ualeat nob̄ āmōvī aduersari
Dī liberabit̄ a fragilitate h̄
corporis z ab oī disconuenien
ti perpetua libertate z

Dico declaratōe istius nota: q̄ cū dicis: **P**ater
noster: attēde amorē quē habet pat̄ ad filiū:
Talē et āpliorem habet de⁹ ad nos. **Q**uādo
dicis: Qui es i celis: cogita deū i habitatorē bonarū
mētūm: q̄ celorū noīe itelligūt. **Q**uādo dicim⁹: **S**ac
tifice⁹ nomē tuū: optam⁹ vt diuinū nomē nobis sap̄
iat et dulcescat plus q̄z trena: quia sc̄m dicit sine tra.
Cū dicim⁹: Adueniat regnū tuum: optam⁹ nō soluz
eternū regnū: s̄ etiā vt h̄c nos regat: t̄ vt sit rex no/
ster. **C**ū dicim⁹: Fiat volūtas tua si. i ce. t̄ i ter. op
tam⁹ vt doceat nos: **I**uxta illō: **D**oce me facere vo/
lūtātē tuāz: q̄z deus me⁹ es tu. **C**ū dicim⁹: **P**anem
no.co.da.no.ho. optamus vt sit nutritor nōster cor/
poralis t̄ sp̄ūaliter: **I**uxta illō: **O**culi oīm i te sperat̄
dñe: t̄ tu das escaz illorū i tpe oportūo. **C**ū dicim⁹:
Dimitte no. t̄c. optam⁹ q̄ vt piūs creditor nobis re/
laret qđ tenemur. **C**ū dicim⁹: Et ne nos t̄c. optam⁹
vt custodiat nos. **C**ū dicim⁹: **G**z libera nos a malo:
optam⁹ vt liberet nos: nō solū a p̄sentī impugnatōe:
Et iā ab oī futura: t̄ ab oī qđ nouerit sibi displicere.

Be via vnitua: Beati Bionysij.

Capitulum decimumquartum.

Va vnitua est: qua q̄s bene purgat̄ t̄ illūia/
tus: amorose vnitur creatori suo: exultando
de p̄fectionib⁹ suis: illi soli placere desiderās
prompte t̄ lete: nūc ipsū magnificat: nūc laudat: nūc
admirat̄: tot⁹ languet amore eius: vt possit dicere Il/
lud cāticorum. v. **A**nima mea liquefacta est: vt dilec/
tus locut⁹ ē mīhi t̄c. **E**t p⁹ pauca subdit: **Q**uia amo/
re langueo. **E**t psalmista: **Q**uid enim mīhi ē i celo: t̄